

«Тасдиқ мекунам»

Ректори Донишгоҳи давлатии
Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи
Рӯдакӣ номзади илмҳои
педагогик, доктор

Сафарзода М.В.

» январӣ 2026

ТАҚРИЗИ МУАССИСАИ ПЕШБАР

ба диссертатсияи Лайламои Худойназар дар мавзуи «Зиндагинома ва фаъолияти эҷодии Ғаффоралӣ Сафар» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020501 – Адабиёти тоҷик)

Мутобикати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Диссертатсияи Лайламои Худойназар ба омӯзиши ҳамаҷонибаи зиндагинома ва фаъолияти эҷодии адиб Ғаффоралӣ Сафар бахшида шудааст. Дар таҳқиқ масоили вобаста ба шарҳи ҳол, мероси адабӣ, хусусиятҳои жанрии ашъори ғиноӣ, мавзӯ ва муҳтавои онҳо, сохтор ва унсурҳои бадеии шеърҳои вай, вижагиҳои ашъори бачагона, мавзӯ ва мундариҷаи чистону тезгӯякҳо, инчунин осори мансур, бахусус навиштаҳои ҳаҷвию мутобибаии адиб, мавриди таҳлил ва баррасии илмӣ қарор гирифтаанд.

Муҳтавои диссертатсия ба доираи мавзӯ ва масъалаҳои таҳқиқии шиносномаи ихтисоси илмӣ 6D020500 – Филология (6D020501 – Адабиёти тоҷик) пурра мувофиқат дошта, талаботи мавҷудаи ин ихтисосро қонеъ мегардонад.

Мубрамии мавзуи таҳқиқ. Ғаффоралӣ Сафар аз ҷумлаи адибоне мебошад, ки дар давоми фаъолияти эҷодии худ осори зиёди манзуму мансури дорои арзиши адабиро таълиф намудааст. Мероси адабии ӯ аз лиҳози жанр ва мавзӯ гуногун буда, шеърҳои барои калонсолон эҷодшуда, ашъори кӯдакона, ҳамчунин осори манзуму мансури ҳаҷвию фаро мегирад.

Бо вучуди ин, то имрӯз зиндагинома ва фаъолияти эҷодии Ғаффоралӣ Сафар ба таври мукамал мавриди пажӯҳиши илмӣ фарогир қарор нагирифтааст. Аз ин лиҳоз, интиҳоби мавзуи мазкур ва баррасии ҳамаҷонибаи осори адиб аҳамияти вижаи илмӣ дошта, зарурати анҷом додани чунин таҳқиқро собит месозад.

Дараҷаи асосноккунии гузоришҳои илмӣ, хулосаю пешниҳод, ки дар диссертатсия оварда шудаанд. Диссертатсия бо риояи меъёрҳои

тахқиқоти илмӣ таҳия гардида, аз масъалагузории дақиқ, таҳлили роҳҳои ҳалли масъалаҳо ва хулосабарориҳои мантиқӣ иборат мебошад. Хулоса ва пешниҳодҳои муаллиф бар пояи омӯзиши сарчашмаҳои илмӣ, осори бадеӣ ва таҳлилҳои муфассал асоснок шудаанд. Мақолаҳои интишорнамудаи диссертант мазмунӣ асосии рисоларо инъикос намуда, бо муҳтавои диссертатсия ҳамоҳанг мебошанд. Дар маҷмӯъ, натиҷаҳо ва хулосаҳои пешниҳодшуда ба талаботи таҳияи диссертатсияи илмӣ ҷавобгӯянд.

Навгонии илмӣ таҳқиқот ва саҳеҳии натиҷаҳои гирифташуда. Таҳқиқи мазкур нахустин паҷӯиши мукамал дар самти омӯзиши ҳаёт ва фаъолияти эҷодии Ғаффоралӣ Сафар ба шумор меравад. Дар рисола бори аввал хусусиятҳои жанриву мавзӯӣ, муҳтавои ғоявӣ, ҷанбаҳои бадеӣ ва услубии осори адиб, инчунин маҳорати эҷодии ӯ бо далелҳои мушаххас таҳлил гардидаанд. Муаллиф осори нависандаро, ки барои қишрҳои гуногуни синнӣ эҷод шудаанд ва аз жанрҳои мухталифи манзуму мансур иборатанд, бо таваҷҷуҳ ба хунари нигорандагӣ ва ҷаҳонбинии эҷодии адиб мавриди омӯзиш қарор додааст, ки ин амр навгонии илмӣ таҳқиқро таъмин месозад.

Аҳаммияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия. Маводи диссертатсия, натиҷаҳо ва усули таҳқиқии пешниҳодшуда метавонанд, дар омӯзиши паҳлуҳои гуногуни фаъолияти эҷодии адибони дигар, дар шинохти равандҳои асосии шеърӣ даврони Истиқлол ва таҳлили таҳаввули мавзӯҳои иҷтимоӣ дар адабиёти тоҷик мавриди истифода қарор гиранд. Ҳамчунин, натиҷаҳои таҳқиқ барои донишҷӯёни ихтисоси филология ҳангоми тадриси фанҳои адабиёти муосири тоҷик, баргузории курсҳо ва семинарҳои махсус, инчунин дар таҳияи мақолаҳо, рефератҳо, қорҳои курсию хатм ҳамчун маводи назариявии илмӣ аҳаммияти амалӣ доранд.

Диссертант дар назди худ мақсад ва вазифаҳои мушаххас гузошта, нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшавандаро дар чор банд баён намудааст. Ин нуктаҳо муҳтавои бобу фаслҳои рисоларо инъикос намуда, дар шинохт ва таҳқиқи зиндагинома ва фаъолияти эҷодии Ғаффоралӣ Сафар, бахусус муайян намудани ҷойгоҳи ӯ дар адабиёти даврони Истиқлол, дорои аҳаммияти хоссаи илмӣ мебошанд.

Дарҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ, дурустӣ ва асоснокии натиҷаҳои таҳқиқот. Эътимоднокии натиҷаҳои бадастомада бо истифодаи мақсаднок аз осори назариявӣ ва дастовардҳои адабиётшиносони варзида, бо таъкид ба сарчашмаҳои мушаххас ва интиҳоби дурусти усулҳои таҳқиқӣ таъмин гардидааст. Ҳаҷми маводи таҳқиқ, қорқарди натиҷаҳо ва теъдоди интишорот ба талаботи мавҷуда

барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) мувофиқат менамоянд. Омӯзиши ҳамаҷонибаи сарчашмаҳо ва таҳлили илмӣ масъалаҳо ба муаллиф имкон додааст, **хулосаҳои** бозғатимод барорад ва дурнамои таҳқиқи самтҳои дигари фаъолияти эҷодии адибро муайян созад.

Саҳми шахсии докталаби дарёфти дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот. Саҳми шахсии Лайламои Худойназар дар таҳқиқ бо анҷом додани мустақилонаи рисола, таҳлили жанрии осори манзуму мансури Ғаффоралӣ Сафар, баррасии мавзӯ, мухтаво ва моҳияти ғоявии онҳо, инчунин таҳқиқи вижагиҳои бадеӣ ва сабкӣ ашъори бачагона ва осори ҳаҷвӣ адиб ифода меёбад. Натиҷаҳои бадастомада саҳми арзишманд дар рушди адабиётшиносии муосири тоҷик махсуб меёбанд.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Мухтавои асосии диссертатсия дар 13 мақолаи илмӣ муаллиф инъикос ёфтааст, ки аз онҳо 6 мақола дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таърифи расидаанд. Мақолаҳо ба масъалаҳои дар диссертатсия баррасишаванда иртибот доранд.

Арзёбии мазмуни диссертатсия ва дараҷаи ба итмом расидани он. Сохтор ва ҳаҷми диссертатсия. Диссертатсия аз муқаддима, тавсифи умумии таҳқиқ, се боб, нӯҳ фасл, ҳашт зерфасл, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳо, рӯйхати адабиёт ва интишорот иборат мебошад. Сохтор ва ҳаҷми рисола ба талаботи муқарраршуда ҷавобгӯ буда, дар бобу фаслҳо усули муназзами таҳқиқ, истинодҳои асоснок, муҳокимаҳои илмӣ ва хулосаҳои ҷолиб ба таври равшан ба назар мерасанд.

Дар муқаддимаи диссертатсия ҳамаи зербаҳшҳои зарурӣ мутобиқ ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз ҷумла тибқи «Тартиби барасмиятдарории диссертатсия ва автореферати диссертатсия», ба таври мукамал таҳия ва манзур шудаанд. Дар ин қисмат мубрамияти мавзӯ, дараҷаи омӯзиш, ҳадафу вазифаҳо, наwgонии илмӣ, аҳаммияти назариявӣ амалии таҳқиқ, асосҳои методологӣ ва нуқтаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда равшан ва бо далелҳои илмӣ асоснок гардидаанд.

Боби якуми диссертатсия таҳти унвони «Ҳаёт ва эҷодиёти Ғаффоралӣ Сафар» аз чор фасл иборат буда, ба баррасии ҳамаҷонибаи зиндагинома ва осори адиб бахшида шудааст. Дар фасли аввал – «Шарҳи ҳол ва мероси адабии Ғаффоралӣ Сафар» бо таърифи сарчашмаҳои илмӣ, тарҷумаиҳолӣ ва энсиклопедияи адабӣ маълумоти мушаххас роҷеъ ба замони таваллуд, таҳсил, оғози фаъолияти эҷодӣ ва омилҳои ташаккули

хунари эҷодии шоир пешниҳод гардидааст. Муаллиф мероси адабии Ғаффоралӣ Сафарро бо дарназардошти хусусиятҳои жанриву мавзӯӣ ба се ғурӯҳи асосӣ ҷудо менамояд: ашъори барои калонсолон эҷодшуда, назми бачагона ва осори манзуму мансури ҳаҷвӣ. Ҳар яке аз ин бахшҳо дар қисматҳои алоҳидаи таҳқиқ ба таври мустақил ва муфасссал таҳлил гардидааст.

Ҳасли дуҷуми боби мазкур - «Хусусиятҳои жанрии ашъори ғиноии Ғаффоралӣ Сафар» аз чор зерфасл иборат буда, дар онҳо жанрҳои асосии истифодашуда дар эҷодиёти шоир, аз қабилӣ рубоӣ ва дубайтӣ, ғазал, фардбайт, ҷаҳорпора ва ашъори нимоӣ мавриди баррасии илмӣ қарор гирифтаанд. Диссертант саҳми Ғаффоралӣ Сафарро дар рушди ин жанрҳо мушаххас намуда, ба ин натиҷа мерасад, ки рубоӣёту дубайтиҳои ӯ аз лиҳози мазмун ва ғоя аз бахшҳои арзишмандӣ мероси адабиаш маҳсуб меёбанд. Ин ашъор, дар баробари зебоии шакл, дорой муҳтавоӣ ахлоқии баланд буда, ҳонандаро ба росткорӣ, покҷидонӣ ва неқномӣ раҳнамун месозанд. Ҳамчунин, дар ин фасл ғазалиёти шоир таҳлил гардида, мувофиқати шаклу сохтор бо муҳтавоӣ дилнишин ва таъсирбахш ҳамчун омилҳои асосии муваффақияти ин жанр арзёбӣ шудааст. Муаллиф инчунин нишон медиҳад, ки фардбайт дар эҷодиёти Ғаффоралӣ Сафар мавқеи хос дошта, дар муайян намудани маҳорати шоир нақши муҳим мебозад. Ҳасли сеҷуми боби аввал «Мавзӯҳои асосӣ ва мундариҷаи ғоявии ашъори ғиноии Ғаффоралӣ Сафар» унвон дошта, ба таҳлили муҳимтарин мавзӯҳои ашъори шоир бахшида шудааст. Дар ин фасл масъалаҳои ишқу муҳаббат, муносибат ба замон, тасвири табиат, тарғиби ахлоқи ҳамидаи инсонӣ, ватандӯстӣ ва ҳувияти миллӣ, эҳтиром ба заҳмати падару модар ва дигар арзишҳои маънавӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд. Ба таъкиди диссертант, мавзӯи ватандӯстӣ дар тамоми анвои ашъори Ғаффоралӣ Сафар ҳузури доимӣ дорад. Муаллиф ба ин натиҷа расидааст, ки: “Шоир ба ҳайси мавзӯоти ҳадафи тасвири ҳеш масоилро қарор додааст, ки ҳам ба таъбу завоқи ҳонанда ҳуш меоянд ва ҳам дар тарбияи ахлоқии ӯ ҳиссагузор буда метавонанд” (диссертатсия, саҳ. 72).

Ҳасли чоруми боби мазкур таҳти унвони «Воситаҳои тасвири бадеӣ дар ашъори ғиноии Ғаффоралӣ Сафар» ба омӯзиши санъатҳои бадеии истифодашуда дар ашъори шоир ихтисос ёфтааст. Дар ин фасл ташбеҳ, истиора, таҷнис, муболиға, киноя, маҷоз, ташхис, тазод, тамсил, талмех ва дигар воситаҳои тасвири бадеӣ таҳлил гардидаанд. Таҳқиқ нишон медиҳад, ки истифодаи мақсадноки ин санъатҳо ба лутфи баён, ҷозибави маънавӣ ва таъсиргузориҳои ашъори шоир мусоидат намудааст.

Боби дуюми диссертатсия «Назми бачагонаи Ғаффоралӣ Сафар»
унвон гирифта, аз се фасл иборат мебошад: «Вижагиҳои сабкӣ ва услубии ашъори бачагонаи шоир», «Ҷанбаи тарбиявӣ ва маърифатбахшии ашъори бачагонаи шоир» ва «Вижагиҳои шаклӣ ва мазмунӣ чистону тезгӯякҳои Ғаффоралӣ Сафар». Дар ин боб диссертант назми бачагонаи адибро ҳамчун як бахши мустақил ва дорои арзиши баланди адабӣ мавриди таҳлили ҳамачонибаи илмӣ қарор додааст. Дар фасли аввал хусусиятҳои хоси сабк ва услуби шоир дар эҷоди ашъор барои кӯдакон бо далелҳои мушаххас таҳқиқ гардидаанд. Муаллиф нишон медиҳад, ки Ғаффоралӣ Сафар хангоми эҷоди назми бачагона аз забони сода, раво ва ғаммо истифода бурда, ба имконоти зеҳнӣ ва сатҳи дарки хонандаи хурдсол диққати ҷиддӣ медиҳад. Содагии баён, равонии суҳан, оҳангнокии табиӣ ва мусиқияти дохилии мисраъҳо аз вижагиҳои асосии сабки шоир дар ин навъи эҷод ба шумор мераванд. Ҳамзамон, диссертант таъкид менамояд, ки дар баробари содагии зоҳирӣ, ашъори бачагонаи Ғаффоралӣ Сафар дорои андешаи амиқ ва бадеияти пурмазмун буда, шоир тавонистааст мувозинати комил миёни содабандӣ ва маъноофариниро ҳифз намояд (диссертатсия, саҳ.95).

Фасли дуюми боби мазкур ба баррасии муҳтавои ахлоқӣ ва омӯзишии ин ашъор бахшида шудааст. Диссертант собит менамояд, ки шоир дар ашъори бачагонаи худ масъалаҳои муҳимми ахлоқӣ, иҷтимоӣ ва маърифатиро бо забони рамзӣ ва барои кӯдакон қобили дарк матраҳ мекунад. Муаллиф нишон медиҳад, ки Ғаффоралӣ Сафар бо истифода аз воситаҳои бадеӣ кӯдаконро ба ростқавлӣ, меҳнатдӯстӣ, эҳтиром ба падару модар, дӯстӣ, ҳамкорӣ, ҳифзи муҳити зист ва ватандӯстӣ ҳидоят менамояд. Фасли сеюм ба таҳлили жанрҳои дӯстдоштатарини адабиёти бачагона бахшида шудааст. Қайд шудааст, ки чистон ва тезгӯякҳо дар эҷодиёти шоир воситаи муҳимми рушди тафаккур, зеҳн ва забони кӯдак ба ҳисоб мераванд. Дар ин навъ ашъор шоир аз саволгузории ҳадафнок, образҳои равшан, ишораҳои рамзӣ ва бозиҳои забонӣ истифода бурда, хонандаро ба андеша ва ғайолият водор месозад. Муаллиф равшан менамояд, ки чистону тезгӯякҳои Ғаффоралӣ Сафар аз лиҳози шакл кӯтоҳ, оҳангнок ва хотирмон буда, аз ҷиҳати мазмун бо муҳити зист, табиат, ашӯи рӯзмарра ва таҷрибаи зиндагии кӯдакон пайванди зич доранд. Ин вижагиҳо боис мегарданд, ки чунин ашъор ба осонӣ дар зеҳни хонандаи хурдсол ҷой гиранд ва ҳамзамон, дар рушди нутқ, ғанигардонии луғат ва баланд бардоштани малакаи тафаккури мантиқии ӯ саҳм гузоранд.

Дар маҷмӯъ, боби дуюми диссертатсия бо таҳлили амиқ, далелҳои мушаххас ва ҳулосаҳои асоснок нишон медиҳад, ки назми бачагонаи

Ғаффоралӣ Сафар яке аз бахшҳои муҳимми эҷодиёти ӯ буда, дорои арзиши баланди адабӣ, тарбиявӣ ва маърифатӣ мебошад. Ин боб саҳми шоирро дар рушди адабиёти бачагонаи тоҷик дар даврони Истиқлол равшан намуда, аҳаммияти илмӣ таҳқиқро боз ҳам тақвият мебахшад.

Боби сеюми диссертатсия – «Мавқеи ҳаҷву мутоиба дар эҷодиёти Ғаффоралӣ Сафар» ба омӯзиши осори ҳаҷвии манзуму мансури адиб бахшида шудааст. Дар фасли «Осори мансури ҳаҷвӣ» мутоибот, латифаҳо, масалҳо ва дигар навъҳои насри ҳаҷвӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд. Таҳқиқ нишон медиҳад, ки ин осор дар баробари арзиши зебоишинохтӣ, дорои моҳияти баланди тарбиявӣ буда, нависанда андешаҳои ахлоқии худро тавассути маҷоз, киноя ва баёни мутоибаомез ба хонанда мерасонад. Дар фасли дуюм, «Осори манзуми ҳаҷвӣ» ашъори ҳаҷвии шоир бо мисолҳои мушаххас таҳлил гардида, муайян шудааст, ки ҳаҷвиёти манзум қисми муҳимми эҷодиёти ӯро ташкил медиҳанд ва масъалаҳои муҳимми иҷтимоиву ахлоқиро, ки ниёз ба ислоҳ доранд, фаро мегиранд. Хулосаҳои фаслҳо дорои асоснокии илмӣ буда, ба муҳтавои таҳқиқ мувофиқанд.

Хулосаи умумии диссертатсия дар 20 банд таҳия гардида, фарогири муҳимтарин натиҷа ва бардоштҳои илмӣ муаллиф мебошад. Ҳар як банд бо истинод ба мақолаҳо ва таълифоти диссертант мустақкам гардида, аз муҳтавои фаслу бобҳои рисола маншаъ мегирад.

Дар маҷмӯъ, диссертатсияи Лайламои Худойназар ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ буда, таҳассуси илмӣ диссертант ба ихтисоси дархостшавандаи доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020501 – Адабиёти тоҷик) пурра мувофиқат менамояд.

Бо вучуди он ки диссертатсияи мавриди тақриз дорои дастовардҳои назарраси илмӣ, таҳлилҳои мундариҷавӣ ва хулосаҳои қобили таваҷҷуҳ мебошад, он аз баъзе норасоиҳо низ холи нест, ки ишора ба онҳо метавонад дар тақмили минбаъдаи таҳқиқ мусоидат намояд:

1. Ба андешаи мо, нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодгардида ниёз ба таҳрир ва тақмили бештар доранд. Диссертант ин қисматро дар чор банд пешниҳод намудааст, ки баъзе аз онҳо аз ҳад кашол ёфта, дорои чандин зермаъно мебошанд. Аз ин рӯ, мувофиқи мақсад мебуд, агар нуктаҳои мазкур ба шаш ё ҳашт банд ҷудо гардида, бо ифодаи мушаххас ва дақиқ баён мешуданд.

2. Дар баъзе мавридҳо тартиби хронологии рӯйдодҳо пурра риоя нагардидааст. Масалан, дар саҳифаи 14 зимни зикри ҷумлаи «Ғаффоралӣ Сафар соли 1986 ҳуҷҷатҳояшро ба факултети филологияи тоҷики

Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ месупорад», мебоист номи расмӣ факултет ва донишгоҳ мутобиқ ба ҳамон давра (солҳои зикршуда) оварда мешуд.

3. Фасли чоруми боби якуми диссертатсия, ки ба баррасии воситаҳои тасвири бадеӣ бахшида шудааст, таҷдиди назарро тақозо менамояд. Зеро ин мавзӯ, бо вучуди аҳамияти назариявӣ ва амалӣ доштани, хеле муҳтасар мавриди таҳлил қарор гирифтааст ва тавсеаи далелу намунаҳоро талаб мекунад.

4. Ҳангоми таҳлили дубайтӣ ва рубоӣҳои шоир, диссертант якҷанд қитъаро низ ба ин навъҳо шомил намудааст. Ҳарчанд ишора мешавад, ки ҳуди Ғаффоралӣ Сафар қитъаҳои мазкурро дар қатори дубайтиҳо ҷой додааст, бо вучуди ин, ҷудогона баррасӣ ва таҳлили илмӣ онҳо метавонист сатҳи таҳқиқро боз ҳам боло бардорад (сах. 25, 27).

5. Бо вучуди он ки фаъолияти пурсамари адабии Ғаффоралӣ Сафар аз ҷониби диссертант ба таври мундариҷавӣ мавриди таҳлил қарор гирифтааст, дар баъзе мавридҳо омезиши мавзӯҳо ба назар мерасад. Аз ҷумла, дар фасли 1.2.4, ки «Ҷаҳорпора ва ашъори нимоӣ» унвон дорад, баррасии латифа ва танз низ ҷой дода шудааст (сах. 50-51), дар ҳоле ки ин мавзӯҳо мувофиқтар мебуд дар боби сеюм, ки махсус ба онҳо бахшида шудааст, матраҳ гарданд. Ҳамчунин, дар ҳамин фасл истифодаи санъати тамсил (сах. 52) низ таҳлил шудааст, ки онро беҳтар мебуд, дар фасли 1.4, марбут ба воситаҳои тасвири бадеӣ, ҷой дод.

6. Дар саҳифаҳои гуногуни диссертатсия ва автореферат баъзан ғалатҳои имлӣ, китобатӣ, техникӣ ва гуногуннависӣ мушоҳида мешаванд (сах. 6, 8, 12, 20-21, 31-32, 46, 48, 56, 64, 74, 78, 95, 101, 105 ва ғ.), ки ислоҳи онҳо барои таъмини сатҳи баланди меъёрҳои илмӣ зарур мебошад.

Ба таври умум, эродҳои зикршуда ислоҳпазир буда, хусусияти тавсиявӣ ва пешниҳодӣ доранд.

Аutoreферат ва мақолаҳое, ки диссертант оид ба мавзуи таҳқиқӣ нашр намудааст, муҳтавои диссертатсияро фаро гирифтаанд. Воқеан, мавзуи интиҳобнамудаи ӯ ба доираи мавзӯ ва масъалаҳои таҳқиқии шиносномаи ихтисоси илмӣ 6D020500 – Филология (6D020501 – Адабиёти тоҷик) мувофиқат мекунад. Ҳамчунин, коркарди амалии натиҷаҳои таҳқиқ ва наشري таълифоти илмӣ дар мавзуи диссертатсия ба меъёр ва талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯст.

Хулоса, диссертатсияи Лайламои Худойназар дар мавзуи «Зиндагинома ва фаъолияти эҷодии Ғаффоралӣ Сафар» ба талаботи бандҳои 31, 33, 34, 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори

Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллиф сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020501 – Адабиёти тоҷик) мебошад.

Тақризи муассисаи пешбар дар асоси муқаррароти бандҳои 76-79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 тасдиқ гардидааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

Тақриз аз ҷониби номзади илмҳои филологӣ, и.в. дотсенти кафедраи адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ Одинаева Гулбону Мадалиевна омода гардидааст.

Тақриз дар ҷаласаи кафедраи адабиёти тоҷик муҳокима ва тасдиқ карда шудааст (протоколи №6 аз 05 январи соли 2026).

Дар ҷаласаи кафедра иштирок доштанд: 11 нафар.

Натиҷаи овоздихӣ: тарафдор 11 нафар, зид нест, бетараф нест.

Раиси ҷаласа:

Доктори фалсафа (PhD), аз рӯи ихтисоси филология, и.в. дотсент, мудири кафедраи адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ

Шамшоди Ҷамшед

Эксперт:

Номзади илмҳои филологӣ, и.в. дотсенти кафедраи адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ

Одинаева Гулбону
Мадалиевна

Котиби илмӣ ҷаласа:

Номзади илмҳои филологӣ, саромӯзгори кафедраи адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ

Мирзоева Махтовбӣ
Мустафоевна

Имзоҳои Шамшоди Ҷ., Одинаева Г. ва Мирзоева М.-ро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси ДДК ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ:

Давлатов М.А.

Нишонӣ: 735360, шаҳри Кӯлоб, кӯчаи Сафаров, 16.

Тел.: +992 (3322) 2-35-06;

E-mail: info@kgu.tj, web-сайт: www.kgu.tj

« 7 » январи соли 2026.